כסלו תשפ"ז | גליון 996 | נובמבר 2026

תקוע-תון

שיינע מילר • (בריש גלי. נבל צבע מים על נייר)

צוות זהירות בדרכים מזמין אותנו להצטרף לעשייה עמ' 3 / מסע מוזיקלי בחוות ספר המדבר עמ' 5 / ריאיון עם רבקה הראלי על הקליניקה הקהילתית שהקימה ליד מרכז האמנים עמ' 6 / חודש ארגון מרגש בסניף אריאל עמ' 8 / טיול להרודיון בבי"ס אח"י עמ' 9 / סיפור מרתק במיוחד במדור 'קרן תקוע' עמ' 12 / 'למתוח מיתר על שפת תהום' - פתיחת תערוכה מרגשת במרכז האמנים, העיפו מבט בעמוד האחורי...

מצל טוב :)

מצל טוב לנאמי ודה כהן להולדת הבן

מצל טוב לאופרת ואוסף ברנט להולדת הבת

מצל טוב לשרון ואויר צורן להולדת הבן

מצל טוב לצבי וגלית לוי להולדת הבת

מצל טוב לאושרינה ומשה ליפן להולדת הבן

פרשת ויצא

הדלקת נרות: 16:18 • מוצאי שבת: 17:19

תמונת שער:
שיינע מילר. שיינע היא אמנית ומעבירה קורסי ציור בצבעי מים. גרה בנוף לוואדי, נשואה לבן, אמא לאראל, כרמי, בריאה, ויוסף טל. מוזמנים לבקר בסטודיו שלה במרכז האמנים ולפנות להזמנת ציורים אישיים.

חומרים לפרסום בתקועיתון יש לשלוח אל: iton@tekoa.co.il

עריכה: מיכל הלברשטט
עיצוב קונספט וגריד: 'סטודיו זיפים' עמשא מנחם
עיצוב ועימוד: אחינעם ינאי • **הגהה:** שולמית זקבך

דרך חדשה-ישנה

יואל שפיץ

*מתוך הספר "סיפור טוב מתחיל מהאמצע" בהוצאת ידיעות ספרים.

א.
בכל י"ט כסלו חזר הרב עדין (שטיינזלץ) על אותה הקביעה, לפיה:
"החסידות לא חידשה דבר".
שוב ושוב הוא אמר שהמנהג של "שיריים" מופיע כבר בתלמוד הירושלמי,
ושהחיובים לחגור גארטל ולהתפלל בהתפשטות הגשמיות מופיעים כבר בשולחן ערוך.
בכל שנה חזר ואמר שהחסידות היא בסך הכול "רנסנס" –
שהיא תחייה מחודשת של היהדות,
שנכנסה ברגע היסטורי מסוים לתרדמת,
והבעש"ט ותלמידיו רק הפיחו בה מחדש את חייה והחזירוה לעצמה.

ב.
בכל י"ט כסלו חזר הרב עדין על אותה הקביעה, לפיה: "אינני מוֹכֵר לכם שום דבר חדש".
שוב ושוב אמר לנו שֶׁלוּ היינו חוזרים רק מעט אחורה בזמן,
היינו נוכחים לדעת שהחסידות איננה אופנה מודרנית,
אלא דרך חיים ותיקה ועשירה של אחוזים ניכרים מן העם היהודי.
בכל שנה הוא שב והזכיר לנו שחלק גדול מאיתנו באו ממשפחות חסידיות,
ולכן ראוי לנו שנברר מי היו הסבים והסבתות שלנו ומה היו מנהגיהם.
בכל שנה חזר וסיפר אנקדוטה אחרת –
פעם חידוד של דרויאנוב ופעם מעשייה של שלום עליכם,
פעם שיר של ביאליק ופעם סיפור של עגנון,
והכל כדי להדגיש בפנינו את אותה טענה עצמה, לפיה:
החסידות היא שורש קיים בתרבות העברית, הציונית והדתית;
שורש שאם רק נפנה לו תשומת לב, מיד הוא יצמח ויפרח וייתן פירות.

ג.
בכל י"ט כסלו חזר הרב עדין על אותה עקיצה:
"גם לחמור יש גארטל וגם לתיש יש זקן".
שוב ושוב היה אומר שהחסידות לא מצויה במנהגים, ברבנים, בספרים או בכלל בשום דבר חיצוני.
ובכל סיום התוועדות הקפיד לחתום ולומד שהחסידות היא מסע אל מה שכבר יש לך עוד לפני לידתך – מסע אל נשמתך.
כאומר:
החסידות היא בסך הכול "תחייה מחדש" של עצמך.
אז תתחיל ללכת.

ד.
ובכל שנה,
למרות שידעתי מה הוא עתיד לומר,
ושהוא עתיד לחזור על עצמו,
הייתי מגיע להתוועדות.
הוא – אמר את אותם דברים.
ואני –
חזרתי והרגשתי שהוא סולל לי דרך חדשה.
שכבר הלכו בה אבותיי.
והלכתי בה גם אני.
ואף על פי כן – היא דרך חדשה.

קהילה יפעה רגב

קהילה יקרה,

חודש נובמבר רווי ב"כותרות":

חודש האזרח הוותיק

חודש להעלאת מודעות לאלימות במשפחה

חודש בריאות הנפש.

כל אחד מהנושאים הללו יכול לפרנס שנה שלמה של התעסקות ותשומת לב, וגם אנחנו פה משתדלים לתת מקום. אני רוצה להתחיל מהסוף – **בריאות הנפש.**

הקמנו ביישוב ועדת בריאות הנפש המכונה "שובי נפשי". כחלק מהוועדה, הוקם גם צוות להעלאת המודעות לנושא, הלא הם יהונתן ולירן כהן המקסימים. יחד רתמנו את מרכז האומנים והשקענו תקציב כדי להוציא לפועל תערוכה שעוסקת בבריאות הנפש, כאשר המציגים הם תושבי היישוב.

טלי פרקש הנהדרת אוצרת את התערוכה שתיפתח ביום ראשון הקרוב בסלון האומנים. רגע לפני התודות חשוב לי להסביר. בריאות הנפש פוגשת את כולנו במצבי חיים שונים. כולנו עוברים דברים. גם חתונה, לידת ילדים ופטירה של אדם מבוגר אך קרוב משפיעים על הנפש. גם הדברים הכי טבעיים מזיזים אותה לכאן או לכאן. יש אנשים שמעברים אלה עוברים להם חלק ויש אנשים שזקוקים ליד מושטת, מאור פנים ולפעמים גם לעזרה מקצועית. האנשים הללו הם אנחנו – אני ואת ואתה – וכקהילה, עלינו להתבונן בזה כמה רגעים, להכיר בכך שזה קיים ולהושיט יד.

מוזמנים לבוא לתערוכה!

תודות ליהונתן ולירן כהן! תודה לתחיה גודינגר, טלי פרקש, עלי באר. תודה למרכז מקום על השותפות. שנהיה בריאים!

אם אתם **בגיל השלישי** או שיש לכם סבים וסבתות שרוצים לבוא לבלות עם הנכדים בחודש הזה (מה שנשאר ממנו), יש לנו שלל הנחות לגיל השלישי בעסקים ביישוב.

מה עוד קורה בגיל השלישי? ניסים ונפלאות! מוזמנים לפנות ליעל ברזיס – רכזת ותיקים, שמנצחת על הכל במומחיות רבה, והיא תספר לכם על תוכניות הבוקר, שיעורי הספורט, מפגשים חברתיים ועוד.

יעל: 5446203000

אלימות במשפחה.

מצורפת פה מודעה חשובה כדי שתדעו עם מי ליצור קשר, כי אף אחד לא צריך להישאר עם זה לבד.

לאלימות פנים רבות. אלימות יכולה להתקיים הרבה לפני שהיא נהיית פיזית. האלימות יכולה להיות גם מילולית או כלכלית. זה נכון לנשים ולגברים כאחד.

אם אתם במערכת יחסים אלימה (ולא צריך איום ברצח כדי שזה יהיה אלים), אם אתם לא בטוחים מה איתכם, אם אתם שומעים משהו מהשכנים ולא בטוחים, אם יש ספק – אין ספק.

תתתקשרו ותשאלו. את או אתה או שניכם.

אם אלה שכנים, תהיו אמיצים ותשלחו להם את ההודעה הזו. אפשר להיכנס עם כוס קפה ועוגה או רק לשלוח בווטסאפ.

זה קשה. אבל זה משנה חיים.

ודבר אחרון –

השבת תנועת בני עקיבא ביישוב מציינת את שבת ארגון. זה אומר שגם במהלך השבת ובמוצאי שבת יהיו המוני אנשים במרכז היישוב. בבקשה היו זהירים.

הולכי רגל: אל תקפצו לכביש. תחצו רק אחרי שבדקתם היטב שאף רכב לא מגיע.

נהגים: סעו בזהירות ובסבלנות.

הורים: דעו היכן ילדיכם וגם תזכירו להם להיות זהירים בכל מקום אליו הם הולכים.

והלוואי נחזור כולנו הביתה בשלום ובשמחה.

מוזמנים להצטרף לתערוכות, למפקד אש, להצגות... סה"כ שמח פה.

(בב"ח לתו"ע – בסוף קומונרית לשעבר:)

שלכם,

יפעה

צוות זה"ב (זהירות בדרכים) מזמין אתכם להצטרף לעשייה!

תושבים יקרים,

אנחנו מרחיבים את השורות ומזמינים אתכם להצטרף לקבוצת הפעילים של צוות זה"ב ביישוב.

מחפשים תושבים שאכפת להם ורוצים לקחת חלק פעיל בהובלת יוזמות קהילתיות, שיתוף רעיונות והוצאתם לפועל בשטח.

מה בתוכנית?

- מתייעצים ומגבשים יחד תוכנית עבודה מעשית להעלאת המודעות.
- מובילים ומקדמים פעילויות הסברה ובטיחות ברחבי היישוב.

מוכנים להפשיל שרוולים ולתת כתף?

הצטרפו לקבוצת הפעילים כאן :

לחצו כאן

בברכה,

מזכירות היישוב

תרבות
רעות ארליך

לכאורה – יש בתוכי הרגשה כזאת כאילו אין לי מה לומר.
כלומר – שום דבר חשוב.
כלומר – שום דבר שמרגיש חשוב.

הכל קצת לאט:
אחר צהריים ביתיים,
המתנה כזאתי.
מחכים.
מתי תקום ממשלה?
כמה תקציב נשאר?
מה עושים עד חנוכה?
ובין לבין
הבישול האיטי.
מתניעים חגיגות 50 שנה לתקוע.
מוודאים איפה נשארו מצבורי כסף ששכחנו, כדי לתעל אותם לדברים שווים.
חודש ארגון בכל הבין לבין הזה. (אצלנו בבית זה אריאל. מילה עליהם – אלופים!! תמיד מדהים לראות למה נוער מסוגל! ואיך נוער מפעיל ילדים צעירים ממנו. פשוט מפעים.)
ובתרבות –
טריילרים של ילדי חברון נשלחים ליצירת עניין,
פסטיבל מעירים את הדוב מתחיל להתמתח לקראת התעוררות,
אדוות מערב נדבר ונשמע יוצרות תנועה עדינה,
והכל
אט אט
מתבשל.
כנראה שהזמן הזה
הוא זמן פקעות,
הוא זמן נצרך,
הוא זמן קריטי
לאסוף עוד אנרגיה,
להתכרבל רגע באיטיות הנמצאת בכל מקום,
ולדעת
שהעונה הזו
מבורכת
בקצב איטי עדין עמוק ומיוחד.
מחכה בסבלנות לראות מה יצמח.
חורף טוב,
רעות.

ניקיון תקועי
טלי גולדברג

היישוב מלא חיים, מכל הגילאים ומכל הסוגים, והחיות המבורכת הזו משאירה את אותותיה במרחב הציבורי: שקיות במבה ודוריטוס, פחיות קולה, טיטולים ומגבונים, כלבים שסימנו טריטוריה וכמובן בקבוקי בירה שיושבים להם על איזו חומה או קיר אחרי ערב נחמד ומשעשע. כמובן אפשר לבוא ולשלוח אצבע מאשימה לכל מיני כיוונים: המועצה, היישוב וכד'. אבל גם בואו ניקח אחריות כקהילה! בשבוע שעבר, זו הפעם השנייה, יצאו לרחובות, עם כפפות ושקיות אשפה, נערים, נערות, משפחות, גיל הזהב, שבטים מבני עקיבא בהובלת המדריכים, שבאו להשפיע על המרחב הציבורי.

אם אני נכנסת לראש של נוער או ילדים המסתכלים מהצד, אני מתארת לעצמי שעובר להם בראש: "איזה פאדיחה שאמא שלי מרימה זבל של אחרים" או "איזה פריירים" (המונח הזה עדיין קיים או שזה עתיק כמוני?) ובכל זאת, יש תיאוריה שמסבירה איך רעיון או שינוי מתפשטים בחברה, אני משתפת רק באופן חלקי (תודה לנעמה איזיק על המחקר!):

בכל חברה יש 2.5% של האנשים שהם חדשנים ויזמים ויודעים ומעזים להניע תהליכים (תודה רבה לדב ברק ואורי אברבוך). אחריהם יצטרפו ליוזמה בכיף עוד 13.5% מהחברה.

תודה רבה רבה לכל המשתתפים שהגיעו ותרמו מזמנם וממרצם! וכאן אתם נכנסים לתמונה: לפי התיאוריה, עוד יצטרפו אלינו 34% מהקהילה. ואחר כך יבואו עוד. אז ראו את זה כהזמנה פתוחה ואישית אליכם לבוא ולהצטרף, גם אם קר ונהיה חשוך מוקדם (אפשר להתלבש טוב וחם), למשהו טוב ששווה להיות חלק ממנו. תקוע תשמח מאוד בבואכם. ואם יש איזה קרטון גדול בכביש או על המדרכה, תרימו, תזרקו לפח ותתארו לכם קהילה שלמה בתקוע שמריעה ומוחאת כפיים שעשיתם משהו טוב ולא התעלמתם.

מסע מוזיקלי בחוות ספר המדבר: פרויקט דאפה במיטבו

נעם מלמד

ביום רביעי האחרון התיישבתי ליד מדורה בחוות ספר המדבר כשלידי אחד הנגנים שעומדים להופיע. הוא היה שקוע בשיחה עם חסיד חרדי שהגיע מצפון הארץ במיוחד להופעה כשהפלאפון שלו צלצל. "מה? אה מתחילים? כל הנגנים על הבמה והקהל כבר מחכה? אני בא, אני בא, אני עושה פיפי ומגיע" הוא אמר וקם מהר. וחזר מיד לקחת את בקבוק הבירה ששכח ליד המדורה. כך הלכתי בעקבותיו בהבנה שסוף סוף מתחילה ההופעה, כמובן לא בלי עיכוב של כמעט שעה.

ברביעי האחרון התכנס קהל רב באוהל שבחוות ספר המדבר להופעה נוספת של פרויקט דאפה – הרכב מקומי ושבטי, המשלב מוזיקת רועים מראשית המאה הקודמת, מנגינות בדואיות ופיוטים מסורתיים, לצד כלי נגינה אתניים ועיבודים עכשוויים.

שבוע קודם דיברתי עם אחד החברים מההרכב שסיפר לי באכזבה קלה שנקנו רק כחמישה עשר כרטיסים. כמובן שבסוף היה 'סולד אאוט'.

דאפה הוא הרכב גדול, שבו כל אחד מהנגנים תופס מקום משמעותי במרקם המוזיקלי. לכאורה, עם עשרה נגנים, רק שלושה מהם על כלי הקשה, אפשר היה לצפות למשהו בסגנון סיור בר מצווה בכותל. אלא שדאפה מוכיחים פעם אחר פעם שכל נגן הוא עולם בפני עצמו וכל אחד מביא איתו צבע ואופי משלו. כשיוני שרון, אחד מנגני כלי ההקשה הקבועים, לא יכול היה להגיע, נמצא לו מחליף במיוחד להופעה – סהר דוד (חפשו באינטרנט), שהצטרף לחזרות והגיע להופעה חד-פעמית, ונתן ללא ספק את הטעם והצבע המיוחדים לו. כי בדאפה אין נגנים מיותרים. כמובן, שאי אפשר בלי שלושה נגני כלי הקשה וחמת חלילים מעור של עז.

זו לא ההופעה הראשונה שלהם שאני זוכה לראות, ולשמחתי גם הפעם לא השתעממתי. לא אני ולא אף אחד מהקהל שהצטופף באוהל. יש איזו ציפייה מוכרת בהופעות: שהנגנים יתחילו, יתחממו ולאט לאט יעלו הילוך. דאפה ויתרו על הטקס הזה. כבר מהקטע הראשון הם נתנו את כל כולם, וכשהוא הסתיים ונשארו רק נגני כלי ההקשה, כבר הייתי פעור פה.

משם יצאנו למסע בין שירי רועים מראשית המאה הקודמת, פיוטים עממיים, מנגינות סעודיות ומקומיות, ועד לחזנות אירופאית עם סלסולים צפון אפריקאיים – שילוב שכנראה יכול לקרות רק בתקוע, בהובלת "הזמיר מפולין", מרדכי יצהר (בוימל לשעבר. סליחה שהוצאתי מהארון האשכנזי – ההוא עם המרקייה מפורצלן).

דאפה לקחו אותנו לעוד מסע בחוות ספר המדבר, המקום שבו הם התחילו: דרך צלילים שנכנסים לנשמה, סיפורים מצחיקים ומרגשים, כמו שיר אהבה ערבי שדאפה שינו את המילים שלו להללויה מתהילים ורק אחרי תקופה שהם מנגנים אותו בהופעות מישהו סיפר להם שאת השיר המקורי כתב בדואי לטנדר שלו, וקצב שפשוט מכריח לקום ולמחוא כפיים עד שכבר לא מרגישים את האצבעות.

עברית וערבית, מקומי וגלותי – הכל ביחד והכל עובד.

תודה לתחיה גודינגר ולמרכז האומנים, שלא מפסיקים לייצר חיבורים נהדרים כאלה; לעמיחי נעם ולחוות ספר המדבר על האירוח הביתי ועל המקום היפהפה שיצרתם כאן (תתחדשו על השבילים!); ולדאפה ולכל אחד מהנגנים המופלאים – אתם רבים מכדי שאציין את כולכם, ומחילה על כך.

ותודה לתקוע, המקום הכי טוב לגור בו.

לא תודה לכבישים בדרך.

הבאר. קליניקה קהילתית לנשים בתקוע | ראיון עם רבקה הראלי מיכל הלברשטט

נראה לי שבימינו כבר ברור לחלוטין וגם מגובה במחקרים לרוב עד כמה קהילה נעימה וחום אנושי הם סוג של כמוסות לאריכות ימים. עם המחשבה הזו ישבתי עם רבקה הראלי לשמוע קצת על הקליניקה הקהילתית ומרחב הבאר שפתחה פה לידינו וממש כדאי לכם, ובעיקר לכן, להכיר. תמיד מעורר השראה לשמוע אנשים חולמים על דברים שישנו לטובה את הסביבה שלהם ואז לראות איך החלום קורם עור וגידים, או במקרה שלנו קורם קירות טיח עם מדפים בילט אין ושטיח כחול יפהפה ונשים מטפלות ומטופלות.

ספרי איך הכל התחיל, מאיפה בכלל הרעיון להקים קליניקה קהילתית?

זה התחיל כשלמדתי גיניקוסופיה. גיניקוסופיה היא חוכמת האישה ועניינה הוא להחזיר את חוכמת החיים הנשית לתוך החיים. זאת אומרת, לא לטפל בעצמי רק כשהגעתי לקצה ואני כבר חייבת ללכת ולמצוא לי רפואה. קמו בארץ הרבה קליניקות קהילתיות שרובן התחילו מהגיניקוסופיה.

אז לטפל בעצמך לפני שאת במצב של חוסר ברירה...

כן. או כשאת בתקופת מעבר. למשל, אם בחורה צעירה מקבלת וסת בפעם הראשונה ותהיה לה שם איזושהי חניכה מעמיקה, אז הסיכוי שאחר כך יהיו לה קשיים יורד. אותו דבר לגבי נשים אחרי לידה, נשים בהריון, נשים בגיל המעבר, נשים שהילדים שלהן יוצאים מהבית וכו'. אז זה לאו דווקא לבוא ולתת איזשהו מענה אקוטי... אנחנו כמובן רוצות לבוא ולעזור לנשים גם שהן כבר באיזושהי מצוקה או חולי או קושי, אבל הרעיון הוא להכניס את זה למרקם החיים, לפני שנהיה צורך שאי אפשר להתעלם ממנו. זה החזון של הקליניקה הקהילתית.

מי הגתה את הרעיון הזה?

מרווה זוהר פתחה את הקליניקה הראשונה ביפו לפני הרבה שנים וחנכה הרבה גיניקוסופיות במטרה שיהיו קליניקות קהילתיות לנשים בכל חלקי הארץ.

במובן מסוים השאיפה היום של רוב האנשים היא למקסם כמה שיותר רווח עסקי, שהרבה פעמים זה 'בואו נחפש מצוקה של אנשים ונוציא מזה כסף'. רוב הקונספט בעולם עובד על איך נוציא מזה עסק, נוציא מזה משהו. והרבה פעמים אולי דווקא כן מעוניינים, אולי בתת מודע, שהמצוקה תישאר, כי אנחנו רוצות שיהיו תלויים בנו כדי שנוכל להמשיך לגלגל את העסק. אז פה זה בדיוק הפוך. אנחנו לא רוצות שנשים יהיו תלויות בנו, אנחנו רוצות להעביר רפואה. ואנחנו גם רוצות שזה יקרה באופן יומיומי כשהמצוקה עדיין מינורית. לרוב, נשים יוציאו הרבה כסף כשהן ממש חייבות. כשאת סובלת, את תוציאי כסף, גם אם זה יהיה הרבה כסף. אנחנו רוצות לאפשר לנשים לטפל בעצמן גם אם זה לא כלכלי-עסקי עבורנו המטפלות. אנחנו מאמינות שרפואה ונתינה בסוף מביאות שפע לכולם.

איך הבאת כל כך הרבה מטפלות מעולות? בסופו של דבר המחירים לא בהכרח משתלמים, למה שהן ירצו לבוא ולטפל?

קודם כל, כל מי ששמעה על זה התעניינה דווקא בגלל האווירה המיוחדת. פנו אליי הרבה מטפלות. בסופו של דבר הן מקבלות מזה הרבה. קודם כל הן מקבלות חשיפה, נשים מכירות אותן. וגם הרבה פעמים נשים רוצות ללכת לטיפול ולא עושות את הצעד הזה כי הן לא רוצות להוציא הרבה כסף על מטפלת שהן לא מכירות. טיפול זה לאו דווקא הטכניקה, זו גם הכימיה בין המטפלת למטופלת. בקליניקה הקהילתית יש לנשים אפשרות לבוא למישהי בעלות מוזלת ביחס לטיפולים רגילים וזה גם קרוב לבית. והן יודעות שזה כל שבוע, אז זה הופך את זה לאפשרי. אחרי שהן מכירות את המטפלות, הן יכולות להמשיך איתן אחר כך בפרטי. גם אם זה עולה יותר, הן כבר עשו את הצעד הראשון של לצאת ולטפל בעצמן. הרבה פעמים זו ההתחלה ואחר כך את ממשיכה לטפל בעצמך עם המטפלת שפגשת בקליניקה.

אז זה מביא למטפלות קודם כל חשיפה, וגם, זה נותן יום שבו הן יוצאות מהקליניקה הפרטית שלהן. יש במכוון רווח של חצי שעה בין טיפול לטיפול, כדי שיהיה מפגש ותחושה של יחד במרחב.

חיים בריאים באים כשיש ביחד. הרעיון של הקליניקה הקהילתית הוא גם ליצור איזשהו ביחד. יש לנו חלל מרכזי שנמצאות בו כמה מטפלות וכמה מטופלות, וזה לאו דווקא בדיעבד. המטרה היא גם לנרמל את זה שאנחנו באות לקבל טיפול במרחב עם עוד נשים. זה משמעותי מאוד גם למטפלות שיוצאות ונפגשות אחת עם השנייה ויש להן יום שבו הן לא לבד בקליניקה הפרטית אלא יוצאות ונפגשות. יש היום הרבה בדידות וזו גם רפואה במקום של הבדידות.

איך הגיעו אליך?

פרסמתי בפייסבוק היישובי ובקבוצות וואטסאפ ביישוב. הנה, עכשיו פנתה אלי עוד מישהי. ברגע שזה גם קורה ושומעות על זה עוד ועוד דברים טובים, כולן רוצות לקחת חלק. וזה מפתיע את העולם, כי למה שמישהי תרצה לקחת חלק אם זה לא רווחי. אותי זה לא מפתיע. אני מרגישה שהרבה מאיתנו רוצים לקחת חלק בנתינה וחסד ולהיות חלק ממשהו גדול.

מה קורה בפועל בקליניקה?

יש יום קבוע בשבוע, פעימה קבועה, שזה כבר נותן איזושהי יציבות, זה נכנס לאנשים למערכת. מ-9:00 בבוקר עד 14:30 יש ארבעה טיפולים של ארבע מטפלות במקביל, זאת אומרת 16 משבצות של טיפול. לא כל הארבע נמצאות כל היום, אלא חלק מתחלפות וכך בעצם אנחנו יכולות לאפשר יותר מגוון של טיפולים. יש מוזיקה ברקע וכיבוד להפוגות בין הטיפולים.

וזה מתמלא?

כן... נכון לעכשיו באות בממוצע 10 נשים בכל יום.

למי עוד היית רוצה להגיע?

אני רואה שהנשים המבוגרות פה לא מגיעות וגם הנערות הצעירות.

או שהן לא נחשפו לזה שיש את הקליניקה הקהילתית או שהן לא בטוחות שזה בשבילן. כל מיני נשים שאלו אותי: "זה גם אם אני לא בהריון?" "זה גם אם אין לי כאב וסת?" אז כן. בטח שכן. זה לכל אישה, בכל גיל. לאישה מבוגרת יכול להיות מדהים לקבל עיסוי, רפלקסולוגיה, שיאצו, לא משנה. אני חושבת שזה גיל מדהים לקבל טיפול, לקבל מגע ומענה, ואני לא יודעת איך להביא אותן, שידעו שזה גם בשבילן. לנשים מבוגרות מאוד באות כל מיני נשים ממט"ב לעזור להן, והן שוטפות להן איזה כוס או משהו במקום לבוא ולתת להן פעמיים בשבוע רפלקסולוגיה, מגע, עיסוי נעים, לא יודעת... וואו, זה היה משדרג להן את החיים.

לא מזמן נסעתי פעמיים לאישה מאוד מבוגרת ועשיתי לה עיסוי. את לא מבינה, לא נגעו בה שנים. היא כבר שלושים שנה לא נשואה. היא נהייתה כמו תינוקת. אחר כך הבת שלה אמרה לי: "מה עשית לאמא שלי כשהיית אצלה? היא הייתה אחר כך כל כך רגועה. את יכולה לעשות את זה שוב?"

פשוט נתתי לה מגע. מגע מוכוון מגע מה שנקרא – לא מוכוון לשחרר משהו, פשוט מגע. אנחנו לא זוכרים איזה כוח יש לזה.

בואי נדבר רגע על המרחב עצמו. בנית פה מתחם יפהפה, מושקע. מה את רוצה שיקרה בו בשאר הזמן?

אז היום של הקליניקה הוא בעצם יום שמוקדש לקהילה, של נתינה ופרויקט קהילתי. החזון הוא להשכיר את המקום במהלך שאר השבוע בשביל כל מיני מענים לנשים. זאת אומרת: שיהיו פה הרצאות, מעגלי נשים סביב כל מיני נושאים, מפגשים סביב גיל המעבר, סדנאות לנערות, זמן של ריקוד, של תנועה, ימי הולדת לנשים.

יש כל מיני חלומות. מישהי הציעה ערב מרקים וגמ"ח שיחה :) משהו שמפיג בדידות ושבאמת הרבה פעמים אנשים זקוקים לו. פשוט לבוא לשוחח ולפטפט בנעימים. הפגת בדידות מתוך בריאות כזאת של החיים. אני שומעת את זה מהרבה נשים, שגם כשהן מאוד עסוקות, הן חוות בדידות. הייתי רוצה שזה יהיה מרחב שרואים בו מענה לכל צורך כזה. שאישה תדע שכל מה שהיא לא מתמודדת איתו, יש פה מקום לדבר את זה. זה החלום.

***מוזמנות להצטרף לקבוצת הוואטסאפ לעדכונים:**

לחצו כאן

מטפלות בקליניקה הקהילתית:

טל שניר - דיקור יפני

רות פריד - דיקור סיני

לימור חלמיש - קראניוסאקרל ושיאצו

אושרת נתן - רפלקסולוגיה

מימי אנגל - עיסוי רחם

נאוה פוקס - עיסוי רפואי שיקומי

אילה מוסצ'י - עיסוי שוודי ורפואי

רבקה הראלי - טיפול פמה

חודש ארגון בסניף אריאל תקוע
דניאל חסד אלעזר

שלום לתושבי תקוע.

שמי דניאל. הייתי בשנה שעברה הקומונר של סניף אריאל תקוע, וכשהגעתי בשבת שעברה לראות את ההופעות במוצאי שבת ארגון, הבנתי שאני לא יכול להשאיר את מה שראיתי לעצמי. קרה שם משהו גדול. ההצגות וההופעות שיקפו את הסניף בצורה חזקה וכנה, ופתאום הבנתי שיש כאן חידוש גדול ומיוחד מאוד, חידוש שהולך ונבנה בסניף בכל שנה, ואני חושב שכולכם צריכים לשמוע עליו.

הסניף הוקם לפני חמש שנים וצמח לבד ללא עזרה לחלוטין, מתוך האופי והייחודיות של תקוע. במהלך השנים שלי בו, ובמלוא העוצמה בשבוע שעבר, נדהמתי לגלות עד כמה הוא באמת משקף אותם.

זה התחיל בשבת עצמה, בסעודות, בזמירות השבת והניגונים, בפעולות, בשיחות, בלימוד ובכל החיים השוקקים שפעמו בחניכים ובמדריכים בכל מרכז היישוב. שבת שהייתה עבורי משמעותית ומרוממת הרבה יותר מכל שבת ישיבה או שבת בכל עיר או יישוב אחר שהייתי בו.

השיא הגיע בהופעות. המדריכים והחניכים לקחו נושא, שבקלות היה יכול להפוך לשטחי ובנאלי, לרעיון טהור ועמוק לשאיפה אמיתית לקדושה ולחיים. הם לקחו אותנו למסעות ברחבי הארץ ומחוצה לה לפגוש את הבעל שם טוב או את רבי לוי יצחק בברדיצ'ב ובמז'יבוז' הרחוקות, לנאמנות לעם ולארץ ולחיים עוצמתיים ואמיתיים.

הערב הזה שיקף את התחושה שאני הולך איתה הרבה זמן, ושהובילה אותי ועוד הרבה אחרים ליצור ולפעול בסניף הזה – תחושה שהחיים שוחקים, שהמערכת שואבת ומקטינה את כולנו, גורמת לנו לחיות את חיינו סתם, בקטנות, ללא אומץ, ללא שאיפות מיוחדות, ללא חיות, בעיקר כשאנחנו כאן בארץ ויש לנו הרבה שפע ואנחנו ב"ה לא רעבים ללחם ולא חסר לנו כמעט כלום; בעיקר אצל הילדים והנוער שיש להם כל כך הרבה חיות ואומץ ורצון, עד שיום אחד הם הופכים להיות מבוגרים ונשאבים לשגרה של החיים. בדיוק כמו שמזהירה התורה כל כך הרבה פעמים: "פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת... וכל אשר לך ירבה... ורם לבבך ושכחת את ה' אלוקיך." בדיוק כמו שמתואר בהפטרה שלנו ממש, שעם ישראל שב לארץ בשיבת ציון, הגאולה בפתח והכל נראה טוב, ופתאום משהו נקטע. יש סכנה דווקא כשאנחנו כאן בארץ, דווקא כשיש כל כך הרבה שפע בעולם, שנשכח, שננצנץ לשגרה, שנאבד את כל הדברים שחשובים לנו ונחייה בעולם ללא חיים.

אני חושב שהסניף שלנו בא לקרוא תיגר על המציאות הזאת, לשבור את החוקים והגבולות, את הלופ האינסופי הזה. ולתת לילדים כוח ואומץ לחיות את החיים באמת, להבין ולראות כמה יפה וכמה טובה הארץ הזאת בטיולים ארוכים בוואדי, במדבר, בהרי ירושלים, בכרמל, בגליל ובגולן, וחשוב מכולם, בכותל המערבי; להבין כמה טוב ויפה הקב"ה ולנסות להתקרב אליו, לפגוש אותו לא מתוך סיסמאות שטחיות אלא באמת, ברוח תקוע והאור המיוחד שהיא מביאה לעולם, בניגונים, בנסיעות לכותל ובלימוד ופעולות; לדעת כמה טוב ויפה העם הזה, עם כל גווניו ועם החיים והעוצמה שהוא מביא לעולם.

אני מקווה שלאט לאט עוד סניפים יאמצו את נקודת החיים הזאת, מכל תנועות הנוער. כל מה שאנחנו צריכים זה קצת אומץ לצאת מהמוכר והמקובל ולהיות מוכנים לשנות ולהשתנות, ומי יודע, אולי עוד נראה בעינינו איך האור הזה מתפשט ומגיע לכל העולם בגאולה שלמה.

הנה ימים באים
אליה רפאל

שלום לכולם!

אז התגלגלו הדברים כך שעכשיו אני הקומונר של סניף אריאל בנים בתקוע (!)

רציתי לשתף אתכם בחודש ארגון המטורף שהיה לנו והסתכם בשבוע שעבר בשבת תולדות.

הנושא של החודש היה 'הנה ימים באים' – דור של נשמות צמאות, דור הגאולה.

עסקנו בלפקוח את העיניים ולראות שעם ישראל מתעורר: לוחמים שמבקשים ציציות לפני הקרב, המוני בית ישראל שפוקדים את הסליחות ועשרות אלפי בני נוער שצמאים לקדושה ולזהות יהודית; להבין איך הכל חלק מתהליך הגאולה שניבא עמוס הנביא לפני אלפי שנים: "הִנֵּה יָמִים בָּאִים, נְאֻם ה' אלוקים, וְהִשְׁלַחְתִּי רָעָב בָּאָרֶץ, לֹא רָעָב לַלֶּחֶם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם, כִּי אִם לִשְׁמֹעַ אֶת דִּבְרֵי ה'." דווקא כשיש שפע חומרי בארץ רואים שעם ישראל צמא למשמעות ולזהות יהודית.

דיברנו על מה החלק שלנו בסיפור הגדול הזה ולמדנו שאנחנו צריכים לקבל אחריות, וכשהעם שלנו כל כך צמא – לעזור להביא את המים. במקביל ללימוד ופעולות על הנושא, עשינו המון: חזרות להופעות ועוד פעילויות חוויתיות כמו יישום נושא ולילה לבן (אם קיבלתם כרטיס של תפילת הדרך לרכב – זה אנחנו ;)

סיכמנו את החודש בשבת ארגון מלאה ומעצימה וסיימנו במוצ"ש עם מפקד העלאת השבטים והופעות מדהימות, וערכיות! קטעי קישור, דגלנות והצגות שהשבטים עבדו עליהם ברצינות הרבה ימים וכולם היו מעולים וברמה ממש גבוהה. וואו!! איזה חודש מטורף היה לנו!!!

אז רצינו להגיד תודה!

לקב"ה, לכל המדריכים התותחים, לחניכים האלופים, להורים היקרים, לצוות המזכירות, לרב אבי שפתח את הערב ולכל מי שתמך בנו ועזר לנו כל הדרך. תודה!

זהו, רציתי לשתף אתכם בדבר המטורף הזה שקורה פה ביישוב הנפלא שלנו.

אם יש לכם שאלות או שאתם מתעניינים, תפנו אליי בשמחה!

054-432-7993

כאן לכל דבר,

אליה רפאל :)

טיול להרודיון
ליה בן נון

שלום לכם. שמי ליה, ואני בכיתה ג'3. רציתי לדבר איתכם על משהו שהוא קצת קשור אלי וקצת אליכם. אז מה שרציתי לדבר איתכם עליו היום הוא... ההרודיון!!

אולי אתם/ן קצת מופתעים/ות, אבל ביום ראשון, כ"ח בחשוון, בית הספר אח"י תקוע – חטיבה צעירה לקח את שכבה ג' לטיול בהרודיון. אמנם ירדו קצת טיפות גשם, וזה לא היה ממש נעים כי לא היה לי מעיל גשם, אבל היה שווה.

אתם/ן בטח שואלים/ות מה עשינו שם ואיך הגענו לשם. אז ככה: נסענו נסיעה קצרה (למי שרוצה לדעת – 5 דקות). מיד כשהגענו אכלנו ארוחת בוקר ואז הלכנו לאמפי של ההרודיון, שם המורות הציגו הצגה שבה סיפרו על הורדוס. הורדוס שמע קול שאמר שכל אדם שיהרוג את אדונו יצליח, וזה מה שהורדוס עשה ואז הוא הרג את כל המשפחה שאצלה הוא עבד, והשאיר רק את הבת כדי להתחתן איתה בכוח. כך הוא הרג גם את כל חכמי ישראל חוץ מאחד, שלו הוא עקר את העיניים. ואז יום אחד הוא החליט לעשות מעשה: הוא שינה לעצמו את הקול והלך לרב האחרון וקילל את עצמו, כלומר את העבד הורדוס, ואז אמר: "נכון שזה נכון...?" אבל החכם אמר לו שבני ישראל לא מזלזלים במלך אפילו אם הוא עושה צרות לעם ישראל.

שמע את זה הורדוס והצטער מאוד על מה שעשה. אז הוא שאל את החכם בקולו הרגיל מה הוא יכול לעשות כדי לתקן את מעשיו? החכם אמר לו לעזור לבנות את בית המקדש. וכך, למרות שהורדוס במקור היה גוי, הוא השקיע מאמצים רבים ובנה את בית המקדש. חז"ל אמרו: "מי שלא ראה בניין הורדוס לא ראה בניין יפה מימיו".

אחרי ההצגה הביאו לנו כתב סתרים ואחרי זה העלו אותנו לראות סרט קצר, שאני לא אפרט אותו כמו את ההצגה כי זה ייקח לי שני עמודים מהמחברת שאני כותבת בה... אז אני פשוט אגיד בקצרה את מה שאני זוכרת. הסרט דיבר על זה שהורדוס עומד למות וש"ההרודיון" הוא הבניין היחיד שהורדוס גם בנה וגם קרא לו על שמו – הורדוס... הרודיון.

בסוף עלינו על ההרודיון. הגענו לתצפית הכי גבוהה וירדנו למערות באדמה. במערות שמו לנו אותיות במרחק גדול, כל פעם אות אחת ובסוף, עם קצת-הרבה עזרה מהמורה, הרכבנו את המשפט "כוחי ועוצם ידי". אחרי כן ירדנו בחזרה לנקודת ההתחלה ושם סיימנו את הטיול.

אבל גם שכחתי לספר, או יותר נכון להציע, פעילות מאוד מאוד כיפית. אז ככה: בשביל הפעילות צריך תבלינים כגון: זעתר, פפריקה, פלפל שחור, כורכום, בקיצור את כל התבלינים בכל הצבעים, מקלות אוזניים, דף (עדיף בריסטול) וקעריות ומים.

(לא ממש הבנתי למה הפעילות קשורה לביקור בהרודיון, כי ראינו רק שני ציורי קיר, אבל א. נעים לי לשתף. ב. נראה לי שרצו לתת לנו להרגיש שאנחנו חיים פעם. אבל כמה ילדים איבדו את הציורים, ובקרבתנו היו ארכיאולוגים והציורים התחפרו באדמה... אז אני מקווה מאוד שהם לא מצאו אותם וחשבו שהם מתקופת הורדוס!!!) טוב אז נחזור לעניין התבלינים. לוקחים את התבלינים ושמים בקעריות, מוזגים מים, מערבבים. ולמי שלא הבין – יש לנו צבעי מים טבעיים.

לסיום רציתי להגיד שאני מאוד ממליצה לכם לבקר בהרודיון ושאנחנו צריכים ממש לשמוח שיש לנו הר מדהים היסטורי ויפה כמו ההרודיון ושהוא גם קרוב ממש לבית.

אז שבת שלום ומבורך!!!!!

ליה, אחות בכורה לאריאל ונוה, הבת של הדס ועידן.

בי"ס אח"י חטיבה צעירה
צופיה עמר, מחנכת ב 3

בשכבה ב' ישנו פרויקט חצי שנתי של למידת חוץ. את הפרויקט מובילה יפעת לוי-הלפרט יחד עם מחנכות הכיתה. פעם בשבוע אנחנו יוצאים ללמידת חוץ עם יפעת לוי-הלפרט בפארק הבנים, לומדים להיות יחד בטבע, נהנים מארוחת בוקר משותפת, משחקים במשחקי חוץ המפתחים את היכולת שלנו לשים לב זה לזה ולהיות קשובים לסביבה, מתבוננים בצמיחה ובחיות הקטנות שצצות, ומתאספים חזרה בקריאה אינדיאנית מיוחדת...

לאחרונה יצאנו לפרויקט יצירתי ומיוחד: בניית מתלים לתיקים, כדי לשמור עליהם נקיים ויבשים בימי הגשם והבוץ. עבדנו עם מסורים, שופינים ומברגה ידנית, ובשיתוף פעולה יצרנו מתלים כיתתיים משלנו. השבוע זכינו להשתמש בהם לראשונה וההתרגשות הייתה גדולה!

אנחנו תמיד שמים לב להשאיר אחרינו נקי לגמרי. נשמח שכולנו נשים לב ונשמור על המרחבים שלנו נקיים ויפים!

פינת החי
רחמים שמחון

סיפור על אכזריות וחסד

רציתי לכתוב לכם על סיפור אמיתי מצער ומשמח שטניה שדור מפינת החי סיפרה לי.

ילד מכיתה ג', בשם דולב שדור, הנכד של טניה שדור, התקשר בבכי אל טניה סבתו כשבפיו דברים מצערים: "עברתי ליד פח המחזור ברחוב תכלת מרדכי ושמעתי יללות בכי של חתול בתוך הפח". דולב ביקש עזרה להוציא את הגור מהפח וטניה באה במהירות. הם ניסו להוציא את הגור מהפח בכל דרך שלא תפגע בהם ובחתול המסכן, ולמרות המאמצים הרבים הם לא הצליחו לחלץ את החתלתול. לאחר זמן ממושך עבר ליד הפח רכב שבעליו הציע להתקשר לפינוי הזבל של המועצה, אבל הם שללו את הרעיון מחשש שהתהליך ייקח יותר מדי זמן והגור ימות חס וחלילה. הרכב נסע משם וטניה ודולב חזרו לנסות לחלץ את החתול. לאחר עוד המון זמן עבר שם רכב אחר שבו איש אכפתי ששאל מדוע הם שם, ולאחר ששמע את הנעשה הציע להפוך את הפח כדי לחלץ את החתלתול מהדלתות שבתחתית, וזה מה שהוא עשה!!!

לאחר שהחתלתול שוחרר, טניה ודולב החזירו את הפח למקום ואת הפסולת לפח.

אנו מודים לטניה ולדולב שהצילו את הגור ומקווים שתלמדו מהם לשמור על החיות, אפילו אם אתם לא אוהבים את חלקם. כל חיה חשובה לקיום העולם!

חשוב שתלמדו מהסיפור הזה משהו והוא:

מצער מאוד שקיים בינינו אדם שמסוגל היה להכניס חתלתול למצב שכזה.

יש להיות ערניים למה שקורה עם החיות שבסביבתנו.

חב"ד
הרב דהן

כינוס השלוחים העולמי

בשבוע שעבר התקיים בניו יורק הכנס המסורתי של שליחי חב"ד, שבו השתתפו למעלה משש אלפים שליחים מכל העולם למשך ארבעה ימים.

בכנס התקיימו סדנאות בכמה שפות וכנסים כלליים של כל המליאה. כמובן התקיימה תפילה מיוחדת בציונו של הרבי מליובאוויטש. כל שליח הזכיר את בני עירו ואת כל השמות שנשלחו אליו לרפואה שלמה ולשאר הברכות. בין הדברים שנאמרו הוזכר נושא אמצעי הביטחון שחייבים לקחת בחשבון בבתי חב"ד לאור המהומות ברחבי העולם נגד מטרות יהודיות. שמענו הרבה סיפורים מיוחדים על פעילות חב"ד בעולם, גם במקומות הנידחים ביותר ולפעמים גם תוך כדי סיכונים. כמובן, הוחלט להגדיל עוד יותר את הפעילות, כפי שלמדנו בתורה: כן ירבה וכן יפרוץ. מעניין לגלות שחלק גדול מהשלוחים לא גדלו במשפחות חב"ד וחלקם אף בעלי תשובה שהתקרבו כתוצאה מפעילות בתי חב"ד ועם הזמן הפכו בעצמם לשלוחים. בין התמונות הרבות שהתפרסמו, ראינו תמונת שני מטיילים ישראלים בעלי שיער ארוך בלי סממנים של שמירת מצוות ותמונה צמודה של שניהם לאחר שחזרו בתשובה עם המראה החב"די המוכר. שיהיה בהצלחה רבה!

תוצרת מקומית** | תקוע שלנו מלאה, טפו טפו חמסה, גיוגרים, יצמים ומצמאויים מסוגים שונים. כאן המקום להכיר אותם ולבשל מקרוב את מגוון העסקים המקומיים שמפעילים שכנינו. הכי טוב קרוב :) **והפעם? טורא - קפה מול מדבר

שם העסק: טורא – קפה מול מדבר

מי אתם? קצת עליכם ועל העסק:

אנחנו אריה ורות ליפשיץ, הורים לאליאן, גל ורומי, גרים בתקוע ו' בשלוש השנים האחרונות.

האהבה לבצקים, לאפייה ולריחות תמיד הייתה קיימת, ובשנים האחרונות התגבשה לחלום על עגלת קפה, שכל מה שמוגש בה מוכן באהבה על ידי רות.

מתי הכל התחיל? ספרו משהו על ההתחלה.

פתחנו ב-9/10, ממש לפני חודש וחצי, והאמת שאנחנו בהתרגשות בלתי פוסקת ממה שקורה פה.

מהרגע הראשון כולם מפרגנים וכל כך שמחים על המרחב החדש שנפתח פה, על האופציה לצאת מהבית בלי להצטרך לנסוע רחוק ולהגיע לפינה קסומה. מופתעים כל פעם מחדש מהכמות של המבקרים, מהאנרגיות הכיפיות והמיוחדות שנוצרו למקום.

רות, מה את הכי אוהבת לאפות:

מהתפריט של טורא אני הכי אוהבת לאפות את הסינבון :)

מה האתגר הכי גדול שנתקלת בו?

היו לא מעט אתגרים לאורך הדרך. המיקום שבחרנו אמנם הפך לפינה קסומה ומיוחדת, אבל הדרך לשם הייתה ארוכה ומלאת אתגרים – דאגנו לפיתוח שטח, לחשמל, לפרגולה, לשירותים, לחנייה, לגינון ועוד ועוד... כמובן הכל כדי להפוך את הדבר הזה להכי נוח ויפה, ופשוט ללכת על זה עד הסוף.

מה הם מקורות ההשראה שלך?

כל החיים אני שואבת השראה מהאחיות שלי, שכל אחת מהן אופה ומבשלת מדהים.

קצת על הגשמת חלומות.

כשהתחלתי לחלום לא הייתי לבד. שכנתי האהובה, שגם לה קוראים רות, היתה שותפה לחלום, שותפה לוויז'ן ולתכנון הראשוני. עברו הרבה מים בנהר ובמשך הזמן היא הבינה שזה פחות מדויק לה ושחררה לי בפירגון להמשיך עם החלום, אז חייבת לה את התודה על האומץ לגרום לי להצליח לחלום ולהגשים.

שעות קבלת קהל:

חמישי-שישי 8:00-13:30 (בהמשך נודיע על פתיחה גם במוצשים עם הופעות חיות, ג'אמים, במה פתוחה, מרקים מפנקים ומשקאות חמים)

פרטי יצירת קשר: רות – 0547648177

לינק לדף האינסטגרם:

לחצו כאן

קרן תקוע | ברוך אשי והדרך לתקוע

מיקי בירנבאום

היישוב היפה שלנו נבנה לאורך 44 שנים של הרבה יזע ודמעות. בפינה זו נבקש להביא בפני תושבי היישוב, חדשים כוותיקים, את סיפוריהם של ראשוני תקוע.

תהא פינה זו הנצחה קטנה לזכרם של חברים ותיקים שהפכו אדמה סלעית זו מהר טרשים לפינת עדן.

***לע"נ ברוך אשי, גיבור יהודי, במלאת שלושים לפטירתו.**

על פי פרפרזה מוכרת לדבריו של המחזאי ברנרד שואו ההגדרה למשוגע היא מי שמנסה להתאים את העולם אליו.

מלחמת ששת הימים עברה כרטט ביהדות ברית המועצות. יהודים נקהלו על נפשם, עמדו מול צבאות ערב חמושים במיטב הנשק הסובייטי, ויכלו להם. הרטט לא פסח על בוריס קוצ'ובייבסקי, יהודי יליד אוקראינה שאיבד את אביו במלחמת העולם השנייה, גדל עם אם חורגת לא יהודייה וגילה את יהדותו רק בבגרותו, ממכתב שהשאיר לו אביו. לאחר מלחמת ששת הימים, נדרש בוריס, מהנדס במקצועו, לעמוד עם עמיתיו במפעל הביטחוני בו עבדו ולגנות את ישראל התוקפנית. כבהארה, ידע בוריס את דרכו. לאחר שסירב לגנות את ישראל, הוסיף חטא על פשע והוקיע את התוקפנות הערבית. פיטוריו מהמפעל רק הבהירו לו מה עליו לעשות. בוריס ידע כי ייעצר והבין כי עליו למצוא דרך להעביר את מחאתו אל מחוץ לברית המועצות, כדי שתהיה לו "תעודת ביטוח" מפני השלטונות. בוריס החליט כי יכריח את ברית המועצות לשחרר אותו ולגרשו לישראל. שנה לאחר מלחמת ששת הימים הגיע לאזכרה השנתית בבאבי יאר. באזכרה עמד בוריס וצעק כי המקום הוא קברם של אלפי יהודים, קורבנות רצח עם, ולא רק "חללי הפשיזם", כפי שטענו בברית המועצות.

בוריס הגדיש את הסאה כאשר שלח ב-1969 מכתב למנהיגה של ברית המועצות, לאוניד ברז'נייב, ובו כתב כי ביהודי "אשקיע את כל כוחותיי עד שאוכל לצאת לישראל, אפילו אם אעשה את דרכי ברגל". בעקבות המכתב נעצר בעוון "השמצת המדינה הסובייטית".

פעולה דומה פעלה המלחמה גם בצידו השני של העולם. מכתבו של קוצ'ובייבסקי נפל על אוזניים קשובות. צעירים יהודים מרחבי ארצות הברית החלו להתארגן להפגנות למען שחרורו של קוצ'ובייסקי. את הפעילות החלה תנועה בשם SSSJ (מאבק הסטודנטים למען יהדות בריה"מ), אותה הקימו מספר צעירים יהודים מאוניברסיטת קולומביה, בהם גלן ריכטר ויעקב בירנבאום. עד מהרה הצטרפו לתנועה רבנים צעירים, כגון הרב אבי וייס והרב שלמה ריסקין, שהוסיפו לתנועה משקל ממסדי משמעותי. את סיסמת התנועה, עם ישראל חי, הלחין הזמר שלמה קרליבך לשיר המוכר כיום. אנשי התנועה ארגנו הפגנות, עצרות, עצומות לחברי קונגרס וניסיון לרתום את הממסד היהודי הוותיק למאבקם.

בתחילה נראה היה שהענק הסובייטי אינו מתרגש ואינו מושפע מהמחאות. קבוצת צעירים בניו יורק החלה להתארגן להחרפת המאבק. גם קבוצה זו הורכבה מסטודנטים צעירים, מרדניים יותר, ממסדיים פחות, שהיו פעילים תחילה בליגה להגנה יהודית (JDL). עקב המוניטין הבעייתי שיצא לליגה ולעומד בראשה, הרב מאיר כהנא, כדי שלא למשוך תשומת לב מיותרת, החליטו החברים, בעצה אחת עם כהנא, להקים תנועה נפרדת, לה קראו SASJ (סטודנטים פעילים למען יהדות בריה"מ). את התנועה הובילו שלשה צעירים, בובי בראון, יוסי טמפלמן ואלי בירנבאום. בנובמבר 1970 החלו את פעילותם ועד מהרה ניכרו ההבדלים בין שתי התנועות. תחילה פתחו בשביתת שבת בת שלושה ימים במרכז ניו יורק. התנועה צברה תאוצה ופעיליה החלו להגיע לאירועים רשמיים אותם ארגנה הקונסוליה הסובייטית בניו יורק ולהפגין באירוע. חברי הקבוצה החליטו להחריף את המאבק ופנו לדרכים יצירתיות יותר. הקבוצה, אליה הצטרפה צעירה בשם לאה (לימים בירנבאום), החלה במבצע בשם "עשר המכות" – עשר מחאות מתוכננות ויצירתיות בהשראת עשר המכות.

המכה הראשונה, דם, נועדה לביצוע בעת הופעה שארגנה הקונסוליה הסובייטית באחד האולמות הגדולים בניו יורק. לטובת העניין רכשו החברים דם של בעלי חיים, ובאמבטיית הדירה הקטנה של אלי ושותפיו מילאו שקיות בדם. כדי שהשקיות לא תתפוצצנה בכיסיהם של המבצעים בעודם ברכבת התחתית, החליטו החברים על שימוש בשקיות כפולות. דא עקא, את השקית השנייה שכחו להוריד בעת שהגיעו להופעה, וברגע המיועד השליכו את השקיות לעבר הקהל, זרקו כרוזים הקוראים לשחרור אסירי ציון וקראו: "שלח את עמי!" (let my people go!). השקיות לא התפוצצו והתגלגלו להן במורד האולם, דבר שהוסיף מהומה למהומה.

את מכת צפרדע הוציא לפועל יוסי טמפלמן, עת הגיע עם מספר שקים למשרדי חברת התעופה הסובייטית אירופלוט. חיש קל רוקנו השקים במרכז המשרדים ומהם זינקו עשרות צפרדעים שהתפזרו לכל עבר.

המכות הבאות היו בעיה לוגיסטית קשה יותר והחברים החליטו לפזר עכברים, שילוב של כינים ודבר, במשרדי סוכנות התיירות הסובייטית, אינטורס. העכברים ברחו לכיוון הלא נכון, דבר שגרם לצרחות מכל עבר ברחבי הבניין, בין היתר גם מצד הבנות שהצטרפו לפעילות. ה-FBI, שלא רווה נחת מהפעילות של הקבוצה, החל לעצור את החברים חדשות לבקרים. בכל עת שהגיעו לאזור הפגנה, זינקו עליהם שוטרים או סוכני FBI וגררו אותם למעצר. ההפגנות נמשכו לכל אורך משפטי לנינגרד, משפטם של משתתפי "מבצע חתונה". בעקבות ההפגנות הועבר תיקון לחוק בארה"ב שאסר על סחר עם ברית המועצות עד שהשלטונות יאפשרו את יציאתם של כל היהודים המעוניינים בכך. ההפגנות שככו רק לאחר שהומתק עונשם של הנאשמים במשפטי לנינגרד ולאחר שהשלטון הסובייטי החליט לאפשר יציאת יהודים מברית המועצות, בהם למעלה מ-150,000 עולים שהגיעו ארצה. לימים יקימו חברי הארגון, עם נוספים, את גרעין "לב ציון", יעלו ארצה ויגיעו כגרעין ליישוב חדש על ספר מדבר יהודה, אותו ייסדו עולים חדשים מברית המועצות, סירובניקים שעלו באותה עלייה מברית המועצות.

בסוף 1971 שוחרר בוריס קוצ'ובייבסקי מכלאו. השלטונות הסובייטים הודיעו לו שיש לו עשרים וארבע שעות להסתלק מברית המועצות. אשתו ובתו נותרו באוקראינה, שנים לאחר מכן יקפחו את חייהן באסון צ'רנוביל. כמו משפחתו, כך גם שמו נותר בברית המועצות. בארץ הפך בוריס לברוך ואת שם משפחתו שינה לאשי, ראשי תיבות של שמות אבותיו. ניסיונות לגייסו כחבר כנסת על ידי בגין, שמיר וגאולה כהן נפלו על אוזניים ערלות. "אני את שלי עשיתי", נהג לומר לשועי ארץ ששיחרו לפתחו. השנים חלפו, המשטר הסובייטי קרס, המוני יהודים עלו מברית המועצות לישראל, בהם סירובניקים רבים, שחלקם גם הגיעו לקדמת הבמה הפוליטית בישראל, כנתן שרנסקי.

ברוך נישא בשנית ונולדו לו שלושה ילדים אותם גידל בשקט. לילדיו נהג לומר שלאחר מותו יגלו עליו דברים רבים. טיפין טיפין סיפר להם סיפורים מעברו, נהנה לזעזע את עולמם.

לאחר שאיתמר בנו נישא, עברו איתמר וורדית ליישוב תקוע. ברוך לא הכיר את המקום, לא הכיר את השכנה של בנו, שני סימקוביץ, שהפגינה למען שחרורו בנערותה ולא הכיר את שלושת המתפללים היושבים במרחק של 2-3 מטרים ממנו בבית הכנסת סוכת דוד – יוסי, בובי ואלי. גם הם לא העלו על דעתם שהיהודי המבוגר המבקר את בנו הוא הצעיר הקרח במדי אסיר למענו הפגינו ונעצרו חמישים שנים קודם לכן.

משוגע הוא מי שמנסה להתאים את העולם אליו, סיכם שואו, אך את העולם משנים משוגעים.

סדרת מופעי
חורף במראו"ת
דצמבר 2026 – אפריל 2027
סלומה ✦ עומר גונן האלה
דוד רעי סוויד ✦ תהל לוי
שראל הכהן ✦ יעלי גרושקו
נהפה ✦ ועוד הפתעות
מראות
מתנ"ס גוש עציון

בע"ה נפתחת קבוצת נשים
בתקוע
חוג ריקודי בטן
תנועה, הנאה, חיזוק רצפת אגן,
מוזיקה ואוירה משחררת
ימי רביעי ב 20:00
במועדון חברים בתקוע
לפרטים והרשמה-
גפן 0528308426
רוקדת ומלמדת ריקודי בטן

מרכז חוסן עציון ועמותת האחים שלנו
מזמינים אחים ואחיות מהשכול הלאומי לערב של אור ובנייה
ומפגש שיח עם בני הורוביץ,מטפל חוסן עציון
סדנת
גוף תאורה
יום חמישי
3.12 כ"ג כסלו
חוסן עציון
רח' בועז 1 אפרת
19:00 מתאספים ומנשנשים
19:45 מתחילים ליצור
לסיום מעגל שיח
והפעם מוזמנים להגיע עם בני/ות זוג
מיועד לאחים 24+
השתתפות 15 ש"ח ליחיד, 25 ש"ח לזוג | הרשמה ותשלום בקישור - חובה.

לכבוד חודש האזרח הותיק,
שמחים לפנק אתכם
במגוון הטבות בבתי העסק בתקוע!
חודש האזרח הותיק
01 - 30.11.26
טלקייק - קנה קפה קבל מאפה מתנה
מוגבל 1 ללקוח
חגיגה נודדת - עוגיה מתנה בקניית כוס קפה
פאב הממלכה - 1+1 על בירה ראשונה
המחבת - 25% הנחה וטייקאווי על כל התפריט
לתושבי תקוע
לחמשה - 10% הנחה על כל קנייה
סטודיו לציור על זכוכית בתלת מימד - 10% הנחה למבקרים בסטודיו
בנוסף על המבצעים
בית בתיקה
* בהצגת תעודת אזרח ותיק

058-571-2099
אתן
שירותי אינסטלציה
בלי טיפת דאגה

אליעד
אהבה · תשוקה · ערכים
יודעת לכ'נגלה?
דרושה:
מנהלת למעון נוקדים
שכר אתגמל, סביבת עבודה נעימה ומשפחתית,
וליווי צמוד שיעניק לך צמ מקצועי לאורך הדרך.
ניהול שוטף של המעון,
הובלת הצוות החינוכי,
קשר רציף עם ההורים וגורמי המקצוע,
יצירת סביבה נעימה ובטוחה לילדים.
דרישות התפקיד:
אהבה וסבלנות לילדים
כושר ארגון ועמידה בזמנים
ניסיון קודם בניהול צוות- יתרון משמעותי
תואר ראשון רלוונטי- יתרון משמעותי
משרה מלאה | תחילת עבודה מיידית
לפרטים מורן 054-2228024 | קו"ח למייל moran@eliad.org.il

מתנ"ס גוש עציון
דרוש/ה:
רכז/ת פרויקטים ומלווה יישובים
במחלקת הנוער גוש עציון
מחפש/ת שליחות, עשייה עם משמעות
והזדמנות להשפיע על נוער גוש עציון?
מקומך איתנו!
מה בתפקיד?
ליווי, חיזוק והדרכת רכזי הנוער ביישובים
מתן כלים מקצועיים, חניכה ותמיכה שוטפת
סיוע בבניית תוכניות עבודה ומעקב אחר יישום
חיבור בין היישובים למחלקה וקידום שיתופי פעולה
הובלת תכנון, הפקה וניהול של פרויקטים ואירועים אזוריים לנוער
תכלול לוגיסטיקה, תקציבים וספקים
ייזום רעיונות ותוכניות חדשות להעצמה, מעורבות וחיבור
מה נדרש?
תואר ראשון
ניסיון בעבודה עם נוער
יכולת הובלה, יוזמה וארגון ברמה גבוהה
יחסי אנוש מעולים ויכולת עבודה בצוות
אחריות, סדר ויכולת עבודה עצמאית
נכונות לעבודה בשעות אחר הצהריים והערב בהתאם לצורך
רישיון נהיגה – חובה
להגשת מועמדות וקורות חיים:
wbmkatedra@matnasetzion.com

מתנ"ס גוש עציון
דרוש/ה:
מלווה יישובים ורכז/ת להב"ה
במחלקת הנוער גוש עציון
מחפש/ת שליחות, עשייה עם משמעות
והזדמנות להשפיע על נוער גוש עציון?
מקומך איתנו!
מה בתפקיד?
ליווי, חיזוק והדרכת רכזי הנוער ביישובים
הפקת תוכנית האזורית למניעת התנהגויות סיכון
מתן כלים מקצועיים והנחיה לרכזי הנוער בזיהוי תופעות סיכון
עבודה משותפת מול קידום נוער גורמי והטיפול ברשות
סיוע בבניית תוכניות עבודה ומעקב אחר יישום
חיבור בין היישובים למחלקה וקידום שיתופי פעולה
מה נדרש?
תואר ראשון
ניסיון בעבודה עם נוער
יכולת הובלה, יוזמה וארגון ברמה גבוהה
יחסי אנוש מעולים ויכולת עבודה בצוות
אחריות, סדר ויכולת עבודה עצמאית
נכונות לעבודה בשעות אחר הצהריים והערב בהתאם לצורך
רישיון נהיגה – חובה
להגשת מועמדות וקורות חיים:
wbmkatedra@matnasetzion.com

ערב לציון יום ההוקרה לפצועי צה"ל
הַיי שְׁקֵטָה
הצגה מרגשת ומלאת הומור המבוססת על סיפורה האישי של הבמאית ובן זוגה המתמודד עם פוסט־טראומה בעקבות המילואים, ומזמינה למסע אנושי של צחוק וכאב בלב המשפחה.
מחזה ובימוי: אליענה מגון | שחקנית: בר כהן מוראד
יום רביעי | כ"ב כסלו | 2.12.26
היכל התרבות, מתנ"ס גוש עציון
20:30 פתיחת דלתות | 20:45 תחילת הצגה
כולל פאנל בהשתתפות היוצרים
עלות כרטיס: ₪30
מספר המקומות מוגבל | קיום האירוע מותנה במינימום משתתפים | הרשמה בקישור המצורף
פרטים והרשמה: באתר המתנ"ס או 02-9937999 לנגישות: minhala@matnasetzion.com
לחצו כאן

ועדת מוגנות כאן בשבילכם.
יו"ר הוועדה – לירן לוי: 052-6773344
יעל סולומון: 054-3960628
אלי בירנבאום: 052-3847034
ליטל סינקלר: 0547840327

מספרי טלפון נוספים חשובים:
מוקד 105 – המטה הלאומי להגנה על ילדים ברשת
מוקד 100 – משטרת ישראל
מוקד 106 – המחלקה לשירותים חברתיים (כונן רווחה)

שעות פתיחת הדואר
א, ד, ה, ו - 8:00-10:00
א, ב, ד, ה, ו - 18:00-20:00

שעות פתיחה ספרייה
א-ה 16:00-19:00
ב, ג, ו 9:30-12:30
השאלה עד רבע שעה לפני סגירה.

שעות פתיחה "חגיגה נודדת"
א-ד 8:00-15:00
ה 08:00-15:00
ו 08:00-13:00

שעות פתיחה הכל כאן
א-ה 6:45-20:30
ו 6:45-14:00

שעות פתיחה "רק שנייה"
ב 16:30-18:30
ג 11:00-13:00
ד 16:30-18:30
ה 9:00-11:00, 20:00-22:00
ו 11:00-13:00

שעות פתיחה מקווה נשים
א'-ה' 20:00-21:30
ערב שבת וחג 40 דקות אחרי כניסת השבת או החג
מוצאי שבת קיץ 21:00-22:00
מוצאי שבת חורף 20:00-21:00

יצירת קשר:
איריס: 055-6678376
ניקול הדסה פיס: 0544330297
איילה: 052-3833224
עדי: 050-9605659
ניתן לשלם באשראי, מזומן או צ'ק

ברוך דיין האמת
בצער רב אנו מודיעים על פטירתה של
כרמלי סימה עדס ז"ל,
אמו של הרב עזרא עדס
משתתפים בצער המשפחה
בית תקוע

שעות פתיחה מרכז הגמחים
א, ג, ה 20:30-21:30
טל: 0533222416

קישור לאפליקציה:
לחצו כאן

קישור לתשלום:
לחצו כאן

דרושה לנו אלופה לצהרון בתקוע!

מחפשת מישהי מקסימה, אחראית ואוהבת ילדים
לעבודה בצהרון בתקוע.
שעות העבודה: 14:00-16:00,
שכר מתגמל, אווירה טובה וצוות מקסים.
מכירות מישהי שיכולה להתאים?
אשמח שתפנו אלי בפרטי: כלנית, 0525796668.
תודה על העזרה והשיתופים.

תושבים יקרים,

מחלקת ביטחון מחפשת נהג נגמ"ש כונן לסופי שבוע.
המטרה שיפור מוכנות היישוב בחירום.
אם היית נהג נגמ"ש בצבא או שיש לך הסמכה מתאימה,
מוזמן למלא את הטופס בקישור:

לחצו כאן

מחלקת ביטחון תקוע
לדיווחים חייגו: 2079*

למתוח מיתר על שפת תהום

תערוכה על מסעות של נפש

פתיחה:

יום ראשון

י"ב בכסלו 22.11 | 20:30

נעילה: 15.12

סלון האמנים

מרכז האמנים תקוע

משתתפים:

שי חיים זיידמן | ריקי כהן | קטיה בביצ'ב

אפרת יוקל | רון קליין | שרה אפשטיין

שרית מלמד | אלי בירינבאום | דפנה בושושה

ישי לנדוי | אבישר הר-שפי | יעל בן יצחק

נדב פרץ | אביה אלבגלי | רחלה כהן

ליאור שושנה פרידלנדר | שירה מרים זיידמן

אוצרות: טלי פרקש

יוזמה וליווי: ועדת שובי נפשי , יישוב תקוע

מראות
מרכז אמנים תקוע

התערוכה במסגרת שבוע עושים נפשות

